

מענה לתגובה שקבלתי על מאמרי "שלוש שבועות איסור או הזהרה?"

כתבתי מאמר בשם "שלוש שבועות איסור או הזהרה?" מאמר חשוב שמוכיח שבעת חורבן בית המקדש ולאחרי זה מרדו היהודים ברומאים כמה פעמים ובפרט במרד בר כוכבא. ולא היה ידוע להם שיש איסור למרוד בגוים, דבר שמצאנו במדרשי אגדה, שהקב"ה השביע אותנו לא למרוד במלכויות. וכן מוכיח המאמר שהרמב"ם לקח את בר כוכבא כדוגמה איך המשיח יופיע. וזרכו של הרמב"ם הוא דרך ריאליסטי שמנוגד לדברים שחוץ מדרך הטבע והיא נבנית על ההיסטוריה של בר כוכבא. וגם הבאתי את דברי הכוזרי שזה שהתעצלו היהודים בתחילת ימי בית שני לחזור לארץ ישראל ובחרו לשבת בבבל גרם שלא חזרה שכינה כמו בבית ראשון וכן היה המצב הפוליטי חלש ליהודים בארץ ישראל, וזה לימוד לימינו.

קבלתי תגובה מאת אחד מחזיקי שיטת בעל ויואל משה שדעתו שאסור לנו לעשות מעשים לגאול את עצמנו מגלות וזה איסור חמור. והטרחתי את עצמי להשיב לו לאיש הזה, אע"פ שהוא לא טרח להשיב על הדברים היסודיים שכתבתי אלא ביטול אותם במחי יד. וע"י הדין ודברים עמו יתבהרו כמה דברים חשובים ויסודיים. התגובה שלי נכתבה 'באותיות כהות' והתגובה שלו נכתבה 'באותיות מודגשות'.

אני משיב על התגובה שלך, אע"פ שאתה השבת על דברי בקלות ראש בלי להשיב לעניין כלל. אני אשיב על כל דברך, ואולי יעשו רושם עליך או על אחרים.

כתבת: אני מכיר את הדברים הללו, זה הסגנון המצוי של חוקרי ורבני הציונות הדתית, זה הסוג המצוי של מאמרים שהיו לפני כמה שנה עם תחילת הציונות, מאמרים המשבחים ומפארים את שמשון הגיבור ובר כוכבא, וכן נסיונות מגוחכים לומר שתלמידי ר' עקיבא מתו במרד בר-כוכבא. זה לא רלוונטי אם אתה מכיר מאמרים מהסגנון הזה או לא. מה שרלוונטי הוא באיזה אופן אתה מסביר את ההיסטוריה של אחר החורבן שרואים שהיהודים ביחד עם חכמי ישראל, מרדו נגד הרומאים ולא חשבו שיש איסור למרוד בגוים. זה שהיהודים מרדו ברומאים אתה יכול ללמוד מההיסטוריה של הזמן ההוא, והבאתי את המקורות במאמר שלי. וזה שחלק גדול מחכמי ישראל עמדו עם בר כוכבא רואים מירושלמי מסכת תענית, רבי שמעון בר יוחאי אומר: שרבי עקיבא רבו קרא לבר כוכבא משיח, וכן כתב הרמב"ם בהלכות מלכים פרק יא.

אני לא כתבתי במאמרי שתלמידי רבי עקיבא מתו במלחמת "מרד בר כוכבא" אבל אם אתה כבר הזכרת את "הניסיונות המגוחכים" לומר שתלמידי ר' עקיבא מתו במרד בר כוכבא... אני אגיב על דברך, שכך מבואר באיגרת רב שרירא גאון "כיצד נכתבה המשנה" איגרת זו מאירה את עינינו בתולדותיה של תקופה בת כחמש מאות שנה, מחתימת התלמוד ועד ימיו, תקופה שהייתה עלומה כמעט לחלוטין בלעדי אגרת זו. וכך כתב רב שרירא גאון: והעמיד ר' עקיבא תלמידים הרבה והוא שמדא על התלמידים של ר' עקיבא... "דאמור רבנן שנים עשר אלף תלמידים היו לו לר' עקיבא מגבת ועד אנטיפטרס וכלם מתו מפסח ועד עצרת והיה העולם שמם והולך עד שבאו אצל רבותיהם שבדרום ושנאה להם רבי מאיר ור' יוסי ר' יהודה ור' שמעון ור' אלעזר בן שמעון והם העמידוה באותה שעה כדאיתא ביבמות". מה שרואים בבירור שהיה לו מסורה אחרת מה קרה עם תלמידי רבי עקיבא. לדבריו הם מתו בשמד. "שמד" פירושו בכל מקום הריגה מגזירת המלכות, ובפרט גזירת מלכות רומי הרשעה. ולדבריו מתו התלמידים משמדא ואי זה שמד היה בימיו של רבי עקיבא? מרד בר כוכבא וכישלונו. א"כ הוא לא ניסיון מגוחך לומר שתלמידי רבי עקיבא מתו במרד בר כוכבא אלא זהו ההיסטוריה. והנוסח שמצינו בגמ' שלנו שמתו שנים עשר זוגות מפני שלא נהגו כבוד זה בזה, הוא על דרך האגדה¹.

כתבת: זה דרכם לקבוע הנחות מוקדמות מראש, הבנויות על סברות כרס, ולהביא מעט קישוטים מפסוקים ומאמרי חז"ל בתור ציצים ופרחים, ובלבד שהם אינן סותרות את דעותיו של הכותב. זה דרכם של בני אדם שאינם הגונים בוויכוחים כשאין להם יכולת לנצח הם מאשימים את הצד האחר

¹ ראה זו שמעתי מהרב דוד בר חיים שליט"א והוא גם הביא ראיה שהוא על דרך אגדה מהלשון 'שנים עשר זוגות' שהוא לשון אגדי בין מבחינת הכמות של התלמידים שנראה כגזומה. וגם הלשון זוגות הוא קשה, למה בגמרא שלנו, לא כתב סתם ארבעה ועשרים אלף? והגירסא באיגרת רב שרירא שכתב הוא "שנים עשר אלף תלמידים". ורואים שרב שרירא גאון מצוין למסכת יבמות ואפשר שהוא בעצמו היה לו גירסא אחרת בגמ' יבמות.

מענה לתגובה שקבלתי על מאמרי "שלוש שבועות איסור או הזהרה?"

באשמות... מה שאני הבאתי בנוי על הרמב"ם ועל הירושלמי ועל היסטוריה ולא על סברת כרס.

כתבת: חבל על הזמן כל הדיון עמהם כי אין שפה משותפת, גם אם נביא למולם עשרות מאמרי חז"ל וראשונים ואחרונים זה לא יזיז אותם מדעתם כהוא זה. כל הפוסל במומו פוסל... ובאמת לא השבת לעניין על כל המאמר שלי ולא על מאמרי חז"ל ולא על דברי ראשונים שהבאתי אלא הלכת סחור סחור באשמות שאין להם שחר.

כתבת: מבחינתם [הקיבוצים] חלוצי דגניה ועין חרוד זה תחיית עם ישראל והיציאה מהגלותיות, זה דוגמה מדרך שפלה איך מתנהגים בוויכוחים לא מהוגנים. נתינת מילים בצד שכנגד שלא אמרו מעולם. כמו שהשמאלנים מאשימים את הימנים בגזענות, במילים שלא אמרו מעולם ואז יכולים לקרוא להם גזענים. אני לא אמרתי שקיבוץ שמאלני, מרוחק מהקב"ה, הוא תחיית עם ישראל.

כתבת: וכל אמונה וציפיה לגאולה היא מחשבה גלותית. העיקר שיש לנו מדינה קטנה מלאת אסונות ומלחמות ופועלי זבל משלנו. לזה חיכינו אלפיים שנה. אמונה וציפיה לגאולה הוא מחשבה של גאולה בעיני ולא מחשבה גלותית אבל תלוי באיזה אופן מצפים לגאולה. יש צפייה באפס מעש ואפס פוליטיקה ואפילו הקב"ה נותן לנו את האפשרות לחזור לארץ ולבנותה, מחכים לאיזה דבר שיבוא מהשמיים, או שיבוא באיזה אופן אחר שאינו ידוע, זה מחשבה גלותית. ויש צפייה לגאולה של ורצו עבדיך את אבניה ועפרה יחוננו וצפייה שמעורב במעשה, וקיום מצות התורה של כיבוש וישיבת ארץ ישראל ובניין בית המקדש והמלכת מלך וסנהדרין. המדינה הקטנה שלנו אם הצרות שיש לנו בה היא טובה גדולה. מאז ימי בית ראשון לא היה המצב הפוליטי והביטחוני טוב יותר משהוא עכשיו. ואבותינו היו מצפים לישועה לחזור לארצנו הקדושה ולבנותה ולא להיות תחת עול הגויים. אני לא יודע מזקנק, אולי הוא ציפה לנשר אם כנפיים גדולות ולא רצה ללכת באופן אחר אע"פ שהגויים רצו לענותו ולרצחו... נכון שצריכים לצפות ליותר ממה שיש לנו עכשיו, צריכים לצפות להשיבה שופטנו כבראשונה, לבניין בית המקדש, להחזרת מלכות בית דוד. עכשיו כשיש לנו מלכות, זה אלף פעמים יותר קל לתקן את המצב הקיים ממה שהיה מאה שנים קודם שלא היה לנו מדינה ולא חיו אפילו כשישים אלף יהודים בארץ.

כתבת: בענין המרידות ברומאים למה לא הזכיר את הגמ' בגיטין כי רק הבריונים רצו להילחם ברומאים אבל רבי יוחנן בן זכאי חשב שצריכים להכנע להם, ועי' במהרש"א שהבריונים גרמו את החורבן והגלות כי לא רצו להכנע לרומיים, וכן הגר"א (הובא באבן שלמה) כתב שכאשר הקב"ה מוסר את ישראל ביד איזה אומה צריך להכניע לה ולקבל באהבה, וזה היה סיבת חורבן הבית וגלותינו שלא שמעו בקול ירמיה להכנע למלך בבל, וכן בית שני חרב ע"י רשעת הפריצים שלא שמעו לקול החכמים להכנע לרומיים וכו' וכ"ש מלכי חסד שאנחנו חוסים כעת תחת צל כנפי חסדיהם אנו צריכים לקבל עולם עלינו באהבה ולהתפלל בשלומם כמו שהיו עושין בזמן הבית וכו', וכמו שאמרו במדרש שיהש"ר עה"פ השבעתי אתכם.

גם בגמרא גיטין כתוב **אמרו להו: הבריונים לחכמים ניפוק ונעביד קרבא בהדיהו, אמרו להו רבנן: לא מסתייעא מילתא. פירוש רש"י לנצח.** החכמים לא אמרו שאסור מדין תורה אלא שלא יצליחו לנצח את הרומאים ועכשיו צריכים להיכנע להם. וגם לא מוכרח בכלל שכל החכמים הסכימו לחכמים הנ"ל. המהרש"א כתב שזה שלא רצו להיכנע לרומאים גרם לחורבן הבית וזה גם דעת רוב היסטוריונים שעקשנות חסר הגבולות של המורדים היהודים גרם לכל החורבן הנורא והיה טעות אסטרטגי נורא. מה שאתה כותב בשם הגר"א לא הבאת מקור מדויק ואיני יודע מקומו. מלחמה זו נגד הרומאים היה מלחמת מצוה כמבואר ברמב"ם הלכות מלכים ומלחמות פרק ה' שמלחמה שאויב בא להילחם על ישראל הוא מלחמת מצוה ואין צריך אפילו רשות מבי"ד לצאת אלא המלך יוצא מעצמו.

מענה לתגובה שקבלתי על מאמרי "שלוש שבועות איסור או הזהרה?"

כתבת: גם כאשר עמדו משיחי השקר עמדו מולם חכמי ישראל והזהירו שעוברים על השבועות (כגון ר' יעקב ששפורטש ומהר"ם חאגיז ועוד זצ"ל).

אני לא הכחשתי שכמה פעמים במשך הגלות כשקמו משיחי שקר, הביאו חכמי ישראל את דברי הגמרא במסכת כתובות. וכן הביאו הרמב"ם באיגרת תימן כשעמד משיח שקר, ואפילו אם הבינו החכמים אלו את השבועות האלו כהלכה לא ראינו את הפוסקים כמו הרי"ף הרא"ש ורמב"ם ושאר פוסקים, מביאים שבועות אלו. אבל יש גם אפשרות להבין שכל החכמים האלו הבינו שמשיחי שקר אלו הם טיפשים או רשעים שאין להם שום דרך ריאליסטי לגאול את עם ישראל והם סתם יותר מסכנים את עם ישראל אבל אם יש סיכוי להצליח, אדרבה...

כתבת: דרכם של החוקרים הדתיים להצמד רק לדרכו של הרמב"ם (ה"ריאליסטי") ולהתעלם מכל חכמי ישראל שחלקו עליו, גם ברמב"ם הם יתעלמו ממה שכתב במקומות אחרים, כגון שהמשיח יקבץ גלויות ויבנה את בית המקדש ויעשה את הפרה האדומה, הם לא יזכירו מה שכתב הרמב"ם (איגרת תימן) כי האותות והמופתים שיעשה המשיח הן הן הראיות על אמיתותו. הרמב"ם פוסק "במשנה תורה" כשמואל "אין בין עולם הזה לימות המשיח אלא שייעבוד מלכויות". ומותר לכל תלמיד חכם לילך בדרך זה ואיננו אפיקורסות או דעה כוזבת ולך מותר להאמין שימות המשיח פירושו שיגור זאב אם כבש כפשוטו אבל על תאשים את הצד הריאליסטי כמינות.

יש סתירה מופרשת בדעת הרמב"ם מסוף הלכות מלכים שכתוב שעל יעלה על הדעת שמלך המשיח צריך לעשות אותות ומופתים... למה שכתוב באיגרת תימן שמלך המשיח יעשה אותות ומופתים. לדעתי מה שכתוב בספר מלכים זה הוא מה שכתוב לאחר איגרת תימן ויש ראיות לזה...² ודעה זו על ימות המשיח גיבש לאחר כתיבת איגרת תימן. ומה שיותר מסתבר שבספר מלכים גיבש דעה יותר ריאליסטי בעניין המשיח ולקח את בר כוכבא כמודל... ועיין באגרות הרמב"ם מהדורת קפאח איגרת תימן דף נ' הערה 26.

מה שכתב הרמב"ם שמלך המשיח יקבץ הגלויות ויבנה בית המקדש זה היה הדרך הריאליסטי שהבינו הרמב"ם, שהמשיח יעשה כל הדברים האלו אבל הוא בעצמו כתב בפרק יב בהלכות מלכים "וכל אלו הדברים וכיוצא בהן לא ידע אדם איך יהיו עד שיהיו, שדברים סתומין הן אצל הנביאים, גם החכמים אין להם קבלה בדברים אלו, אלא לפי הכרע הפוסקים, ולפיכך יש להם מחלוקת בדברים אלו, ועל כל פנים אין סדור הויית דברים אלו ולא דקדוקיהן עיקר בדת". א"כ יכול להיות שקיבוץ גלויות יהיה לפני ביאת המשיח ומצות בנין בית המקדש יתקיים לפני המלכת המשיח כמו שכתוב בירושלמי. וכך מבואר במסכת מגילה דף יז ע"ב שקודם יהיה קיבוץ גלויות ואחרי זה יהיה השיבה שופטנו כבראשונה ע"י הסנהדרין ואחרי זה יעשו דין ברשעים ואחרי זה הרמת קרן הצדיקים בירושלים, ואחרי זה בנין ירושלים בתפארתה³ ואחרי זה יבוא המשיח ואחרי זה בא תפלה. רואים שלא המשיח צריך לעשות את כל הדברים האלו אלא שהרמב"ם חשב שהדרך הריאליסטי הוא שהמשיח יעשה כל הדברים האלו ויתחיל באופן אחרת אבל אינו עיכוב. והרמב"ם כתב בפירוש המשנה למסכת סנהדרין פרק א "ואני סבור שהסנהדרין תשוב לפני התגלות המשיח וזה יהיה מסימניו אמר ואשיבה שופטין כבראשונה ויועצין כבתחלה ואחרי כן יקרא לך עיר הצדק, וזה יהיה בלי ספק כאשר יכשיר ה' לבות בני אדם וירבו במעשה הטוב ותגדל תשוקתם לה' ולתורתו ויתרבה ישרם לפני בוא המשיח".

² אין לי חשק להאריך עכשיו על הראיות אבל אם אתה מעוניין תשאל אותי ואני יענה לך בחפץ לב.
³ רש"י מפרש רש"י שם מסכת מגילה דף יח עמוד א' אחר ישובו בני ישראל - אחר ישובו לבית המקדש, ובקשו הקדוש ברוך הוא ואת דוד מלכם. ונראה מדברי רש"י שהוא פירוש דברי התלמוד שבבניית ירושלים נכללת בניין בית המקדש שהיא קודמת למלכות בית דוד. וכן מוכח מלשון תפלת הבינו ברכות דף כט עמוד א' וישמחו צדיקים בבנין עירך ובתקון היכלך ובצמיחת קרן לדוד עבדך ובעריכת נר לבן ישי משיחך. והרב צבי הירש קאלישר ז"ל הביא ראיה שבניית בית המקדש קודמת למלכות בית דוד מדברי הגמרא כאן אבל הרב דוד קרלינר ז"ל כתוב מאמר בשם "דרישת ציון וירושלים" כתגובה על דברי הרב קאלישר והוא רוצה לומר שיש טעות סופר בדברי רש"י ובניית ירושלים הוא הוא נפרדת מבניית בית המקדש שהיא באה אחרי זאת. אבל מלשון תפילת הבינו מוכח כדברי הרב קאלישר. (הרב דוד שטרן, עת לחננה עמ' 25-29)

מענה לתגובה שקבלתי על מאמרי "שלוש שבועות איסור או הזהרה?"

כתבת: גם הנביא מיכה שהבטיח כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, כנראה היה גלותי, ומוטב אילו היה מציע לנו לרכוש קרקעות בדרך הטבע ולהקים אגודות של חלוצים וחלוצות וגאולת האדמה, ולא לחכות לניסים מן השמים.

יכולים לפרש פסוקים אלו שהקב"ה יעשה נפלאות שכולם יכירו שהוא עשה את זה גם אם לא יהיה ניסים חוץ לדרך הטבע. ויהללו כל הגויים את ה' כי גבר עלינו חסדו וכמו שבימינו יש מליונים גויים שמשבחים את הקב"ה על הנסים שעשה ועושה לעם ישראל בהקמת מדינת ישראל לדוגמה הארגון CUFİ עם שמונה מיליון חברים וכן קבוצות של בני נוח ועוד.

ואני לא שולל שבאחד משלבי הגאולה יהיה ניסים חוץ לדרך הטבע, אבל עם ישראל יש לו את החיובים שלו ואת האחריות על גורלו והחיובים של קיום מצות כיבוש וישיבת ארץ ישראל ובניית בית המקדש וזה טעות טרגי לחכות רק לנס כי כך כתוב במיכה.

הרמב"ם אומר כשמואל "אין בין עולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד מלכיות". וכך כתב הרמב"ם הלכות מלכים פרק יא "ואל יעלה על דעתך שהמלך המשיח צריך לעשות אותות ומופתים ומחדש דברים בעולם או מחיה מתים וכיוצא בדברים אלו שהטיפשים אומרים. אין הדבר כך..." ורמב"ם הלכות מלכים פרק יב כתב: "אל יעלה על הלב שבימות המשיח יבטל דבר ממנהגו של עולם, או יהיה שם חידוש במעשה בראשית, אלא עולם כמנהגו נוהג, וזה שנאמר בישעיה וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבו משל וחידה, ענין הדבר שיהיו ישראל יושבין לבטח עם רשעי עכו"ם המשולים כזאב ונמר, שנאמר זאב ערבות ישדדם ונמר שוקד על עריהם, ויחזרו כולם לדת האמת, ולא יגזלו ולא ישחיתו, אלא יאכלו דבר המותר בנחת עם ישראל, שנאמר ואריה כבקר יאכל תבן, וכן כל כיוצא באלו הדברים בענין המשיח הם משלים, ובימות המלך המשיח יודע לכל לאי זה דבר היה משל, ומה ענין רמזו בהן". הלכה ב: "אמרו חכמים אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד מלכויות בלבד".

כתבת: הבסיס האידיאולוגי של רבני הצה"ד הוא הבסיס של ז'בוטינסקי, וכיון שאצל ז'בוטינסקי סיום הגלות זה שחוזרים בספינת מעפילים מפולין לאדמת א"י אזי "יצאנו מהגלות".

ז'בוטינסקי הוא לא הבסיס שלי אבל כדרכם של המתווכחים שאינם הגונים מאשימים את הצד שכנגד במה שהם לא אמרו. מז'בוטינסקי יכולים ללמוד דברים טובים הוא לימד את שומעי לקחו שהגלות הוא מחלה ועם ישראל לא יכול למצוא מנוחה בגלות וצריכים לחזור אל ארץ ישראל, ושם להחיות את עם ישראל. ועוד לימד שאנחנו צריכים להגן בעצמנו מפני שונאי ישראל ואין מצוה לקבל מכות. ועוד הרבה דברים טובים.

ודברים אלו הם בעיני, יהדות ששכחו חלק מן היהודים, מפני הגלות הארורה. זה שאנחנו בגלות, זהו חילול ה', זה שהגוי מענה את היהודי זה חילול ה'. ע' בספר יחזקאל פרק לו "וַיָּבֹאוּ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיְחַלְלוּ אֶת־שֵׁם קְדֹשֵׁי בְּאֵמֶר לָהֶם עִם־יְקֹנָה אֱלֹהֵ וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ: וְרַשׁ"י מִפְּרֶשׁ, וַיְחַלְלוּ אֶת־שֵׁם קְדֹשֵׁי - הַשְּׁפִילוּ אֶת־כְּבוֹדֵי וּמֵהוּ הַחִילּוּל בְּאֵמֶר אוֹיְבֵיהֶם עֲלֵיהֶם עִם ה' אֱלֹהֵ וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ וְלֹא הָיָה יְכוּלֹת בִּידוֹ לְהַצִּיל אֶת־עַמּוֹ וְאֶת־אֲרָצוֹ:

ובבראשית רבה (וילנא) פרשת נח פרשה לג מבואר שם, שהגלות לא יכול להיות מקום בטוח, כדי שהיהודים לא ירצו להישאר בגלות, ואם יהיה להם מנוחה לא ירצו לחזור לארץ ישראל. כתב: "וישלח את היונה וגו' ולא מצאה היונה מנוח וגו', יהודה בר נחמן בשם ר"ש אמר: אלו מצאה מנוח לא היתה חוזרת. ודכוותה (איכה א) היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח, אלו מצאה מנוח לא היו חוזרים, ודכוותה (דברים כח) ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח וגו', הא אלו מצאה מנוח לא היו חוזרים".

וז'בוטינסקי לימד את שומעי לקחו לפני השואה להינצל בכל אופן לארץ ישראל וראה את העתיד שיבוא שואה גדולה על עם ישראל וצריכים לצאת מאירופה והוא הזהיר פעם אחר פעם שהארץ האירופאית בווערת וצריכים להינצל בעוד מועד וזה הוא הבין היטב ממצב הפוליטי. בשעה שאנשים אחרים לא ראו כלום ואפילו, תלמידי חכמים ואדמו"רים לא ראו את השואה המתקרבת. וסיום הגלות לפי ז'בוטינסקי הוא מדינה יהודית מבורכת וחופשי מעול הגלות.

ובוודאי אנחנו שואפים לתיקון עולם במלכות שדי ולממלכת כוהנים וגוי קדוש אבל גאולה משעיבוד הגלות הוא כשלעצמו ברכה גדולה וגאולה. וכמו שכשיצאנו ממצרים לא באה הגאולה השלימה מיד

מענה לתגובה שקבלתי על מאמרי "שלוש שבועות איסור או הזהרה?"

ועברנו ניסיונות במדבר ועברו הרבה שנים עד שכבשנו את הארץ ואעפ"כ נחשב הגאולה מעבדות לגאולה. ועד שבית המקדש נבנה בימי שלמה גם עברו מאות שנים. אתה לא חי במצב של מצוקה ואינך יודע להכיר את הטובה מזה שאתה לא חי תחת שלטון של גוים.

כתבת: הם כמובן גם ימחקו מהתנ"ך את כל נבואות הנקמה בגוים כי אינו רלוונטי לעולם המתקדם של ימינו ח"ו.

כל הפוסל במומו פוסל. אני מאמין בכל נבואות הנקמה ואני חושב שצריכים להינקם באופן ממשי בשונאנו למחוק את העמלקים כמו חמאס וחיזבאללה והממשלה האירנית משמי האדמה. ואם ערבי הרג יהודי צריכים להוציא את המידע ממנו ואח"כ את נשמתו. אבל אתה תזעק על זה התגרות באומות אסור לנו לעשות מעשים, אנחנו בגלות, זה לא רלוונטי לימינו ח"ו, רק הקב"ה יכול לעשות נקמה ולנו זה לא רלוונטי.

כתבת: ובענין המדרש בראשית רבה, כבר מצינו במדרש לקח טוב (פסיקתא זוטרית שיה"ש ח,ד) שאמר להם ר' יהושע "לא דיינו שאנו חיינ בין האומות אלא שאנו עוברין על מה שצונו בוראינו עד שתחפץ הגאולה מן השמים".

אני מודה שעכשיו זה פעם הראשונה שאני שומע את מדרש הזה, אבל מה שנראה בעיני לנכון שיש לנו שתי מקורות לסיפור על רבי יהושע בן חנניה אחד הוא בראשית רבה, שנכתב בימי אמוראים בארץ ישראל, בתקופת עריכת הירושלמי, ששם הנוסח הוא שרבי יהושע בן חנניה כשרצה לפייס את היהודים לא למרוד ברומאים אמר להם משל לאריה שטרף טרף, ועמד עצם בגרונו, ואמר: כל שיכנס ויוציא לי את העצם אני נותן לו שכרו. בא קורא מצרי (מין עוף) עם מקור ארוך והכניס את מקורו והוציא את העצם, אמר לאריה: תן לי שכרי! אמר האריה: לך והתפאר בעצמך שנכנסת לפיו של אריה בשלום ויצאת בשלום! (בראשית רבה פרשה סד אות י). הוא הזהיר להם מלעשות דברים בלי אחריות ולסכן את עם ישראל והסביר להם בדרכי נועם שאין זו דרך טובה ולא אמר להם שאסור למרוד במלכויות. ויש לנו סיפור שונה לגמרי במדרש לקח טוב שהוא מאוחר ביותר⁴, שחסר שם כל המשל ונותן בפיו של רבי יהושע דברים שלא מצינו במקום אחר והשערה קרובה שדברים אלו נתן בעל המדרש לקח טוב מעצמו בדברי רבי יהושע שאסור לנו לצאת מן הגלות לפני הזמן.

כתבת: ובסדר הדורות (אלף הד' בן כוזיבא) בשם ספר יוחסין כתב שלא מצאנו במדרשים שהיה ר' עקיבא נושא כליו של בן כוזיבא, אלא בעבור שהיה משבט יהודה ועשה מלחמות וגבורה והצליח חשב שהוא משיח, וכיון שראה שלא היה מריח הרשעים ודנם לחובה נתייאש ממנו. זה אמת שלא מצינו בדברי חז"ל שרבי עקיבא היה נושא כליו של בן כוזבא, אבל כך כותב הרמב"ם בהלכות מלכים פרק יא ואפשר שכוונת הרמב"ם הוא שרבי עקיבא היה המנהיג הרוחני של המרד. וזה שמביא סדר הדורות שהתייאשו ממנו החכמים כיוון שלא היה מריח ודאין כך כתב בבבלי סנהדרין אבל בירושלמי מצינו שמת בעבור חטא אחרת ולא מצינו כלל שהיו לחכמים טענות עליו אדרבה רבי עקיבא קרא עליו שהוא המשיח. וכך הבינו הרמב"ם שם, והרמב"ם מעדיף את דברי הירושלמי.

כתבת: בענין ריש לקיש הוא כמובן אינו מביא את המשך הגמ', שר' יוחנן רבו דחה את דבריו ואמר שגם אילו עלו כל ישראל לא היתה שורה שכינה בבית שני. בתחילה היה ריש לקיש תלמיד של רבי יוחנן ולבסוף נעשה לתלמיד חבר שלו, ורבי יוחנן קרא לריש לקיש 'מר'⁵. ריש לקיש חלק על רבי יוחנן בכל הש"ס עשרות פעמים.

⁴ לקח טוב הוא מדרש על התורה שחיבר ר' טוביהו ב"ר אליעזר, שחי בצפון יון סביב שנת ד"א תת"ן (סוף המאה ה"א - תחילת המאה ה"ב). הוא השתמש בדברי חז"ל בתלמודים ובמדרשים, וגם בדברי רבי משה הדרשן מנרבונה. הוציא לאור מכת"ל החוקר שלמה בובר בוילנא תר"מ (1880).

⁵ "אמר להו [ר' יוחנן] מה אעשה שכנגדי חלק עלי" [ריש לקיש שקול כמותי] (כתובות פ"ד ע"ב). רבי יוחנן קראו מר (יומא ג' ע"ב).

מענה לתגובה שקבלתי על מאמרי "שלוש שבועות איסור או הזהרה?"

כתבת: בית המקדש לא יפול מן השמים, הוא ירד בצורה מסודרת כפי שהובטחנו בתורה הקדושה מקדש ה' כוננו ידיך. קשקוש של דיבורים, איזה חילוק יש אם ייפול בקול רעש גדול, או בקול דממה דקה? בעיניך המקדש ירד מן השמים.

כתבת: אני מנסה לתאר לעצמי איך יראה ביהמ"ק אילו יבנו אותו כותב המאמר וחבריו, הוא מסתמא יראה כמו סניף בני עקיבא חבריא ד' של מעלות תרשיחא, עם תמונות של רבני חובבי ציון וכן תמונות של בהמות על הקירות, כי עמיתיו מהאוניברסיטה לא יסכימו להרג בהמות כי זה אינו הומני.

החוש ההומור שלך איננו מפותח... וגם אני לא יודע מה זה מעלות תרשיחא... בית המקדש יהיה בית אלוהים שיכריז שאלוהי ישראל הוא האלוהים והוא בורא עולם ועם ישראל הוא עמו. וציון היא מקום השראת השכינה ועם ישראל יבוא אל הר זה ויעבדו את אלוהי ישראל. והלכו עמים רבים אל הר בית ה' ואמרו לנו ונעלה אל הר בית ה' ויורנו מדרכיו. ויקריבו קרבנות לאלוהי ישראל. ודת האסלאמי הארורה, שכופרת באלוהי ישראל, יראו כולם את זייפנותה ורשעותה.

ואני מנסה לתאר... איך אתה וחבריך ימחו על איסור כרת לעלות להר ועל התגרות באומות... כתבת: פעם עשיתי חישוב שאם נמתין שכל הגוים יחזרו בתשובה וגם אם כל יום יהיו 5000 גוים שיקבלו עול מלכות שמים, עדיין נצטרך להמתין 4000 שנה עד לגאולה השלימה... כל שכן אם המספר הוא נמוך בהרבה, אולי 10 גוים בשנה, ולפי זה תיקון העולם לפי שיטתכם שהוא בדרכי הטבע צריך להמתין עוד מליוני שנים.

עכשיו עשיתי חישוב שאלפיים וחמש מאות שנים מחכים לנס ולא קרא כלום וכשעם ישראל לוקח אחריות על גורלו הקב"ה עוזר לו, ובשבעים שנה יש לנו מדינה מהחשובות שבעולם. ואני מתפלל שהקב"ה יעזור לנו להקים ממלכת כוהנים וגוי קדוש ויצילנו מעמלקים שבדורנו שרוצים למחוק אותנו ומכל שונאי ישראל. ולפי שיטתך אתה רוצה לחכות עוד אלפיים שנה ולצפות לחסדי הגוים בגלות להציל אותנו משונאי ישראל.

כתבת: זה מזכיר מאוד את הוזי האבולוציה שאומרים "חכו 2 מיליון שנה ותראו שאנחנו צודקים... כל הפוסל במומו פוסל. אתה אומר חכו עוד מאות שנים ותראו שאנחנו צודקים..."

הציפייה שלך לא הביא כלום יותר מתוחלת ממושכה מאות בשנים. והעשייה הקצרה במאה שנים האחרונות הביא פירות גדולים. אני לא מאשים ח"ו את הדורות שעברו בחיסרון מעש, מאז ימי בר כוכבא, כיוון שלא היה דרך ריאליסטי לחזור לארץ ולשלוט עליה עד ימי נפילת האימפריה העות'מנית והצהרת בלפור. אבל זה עובדה שכשהתחילו תנועת הציוניות לפעול באופן ממשי, אז סידר ההשגחה האלוהי את נפילת האימפריה העות'מנית וכיבוש ארץ ישראל על ידי הבריטים ועם הלגיון העברי של ז'בוטינסקי. ושנים ספורות אחרי זה לתקומת מדינת ישראל ושנים ספורות אחרי זה לשחרור ירושלים ויהודה ושומרון. ולמיליוני יהודים שחזרו אל ארצם ובנו ערים ונטעו כרמים וילדים וילדות משחקים ברחובות. ולא היה כל כך תורה בגלות כמו שיש לנו היום בארץ ישראל. לא להתעלם מכוס הרקה עם כל הפגמים הגדולים שיש לעם ישראל בארץ ישראל, אבל גם לא לשכוח את הכוס המלאה שזכינו בחסד ה' בדורנו.

כתבת: ואסיים בברכת המבדיל בין יום ובין לילה.

אמן.

לא מאוחר לך להבין ששיטתך לא בנויה על אמת יש כמה וכמה חסידי סאטמר וגם נטורי קרתא שהבינו לאחר שלמדו ששקר נחלו ולא אמת קדושה. ואתה מוזמן ללמוד ולהבין דרכי אמת.